

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N
O P E N B A R E A V O N D

Het geheim van de tijd

Dinsdag 27 mei 1986

HET GEHEIM VAN DE TIJD

Goede avond, vrienden.

Wilt u er om denken, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn, dus zelf nadenken. Het geheim van de tijd is, dat er geen tijd bestaat, maar dat de meeste mensen zò aan de tijd gebonden zijn, dat ze veel te weinig tijd hebben. Tijd is een verschijnsel, het is niet in zichzelf een wezen-eigenschap. Wanneer er een veld is, dat zich met een behoorlijke snelheid door de ruimte verplaatst terwijl dit veld als kern een massa bezit dan ontstaat een verschuivingsverschijnsel dat op deze massa als tijd wordt geregistreerd. Dat is de eenvoudigste manier om het te zeggen. Tijd is ook niet, zoals de meeste mensen denken een rechte lijn, waar je altijd aan gebonden bent. Tijd is namelijk persoonlijk en wordt dan variabel. Dat geldt natuurlijk niet voor de klokke-tijd. Of wat dat betreft in mindere mate, maar dan toch voor zonnetijd. Dit zijn verschijnselen zoals de wisseling van licht en duister, de indeling van de dag in vierentwintig uren. Maar deze dingen zijn kunstmatig, wat je wel begrijpen moet. Uw persoonlijke tijd is een totaal andere. Laten we dan beginnen met het simpelste. Als u op kantoor zit of iets dergelijks, hebt u dan wel eens opgemerkt dat juist vóór u kunt gaan inpakken de klok veel trager loopt? En dames, hebt u nooit gemerkt dat als u gezellig zit te babbelen er anderhalf uur voorbij is terwijl u denkt dat het pas tien minuten zijn! Persoonlijke tijd is dus iets anders. Maar we kunnen misschien de zaak ook nog anders bekijken. Wanneer je de ruimte ingaat met een permanente versnelling, dan wordt de massa groter en wat is nu het eigenaardige? Omdat deze massa kleiner is dan de planeet aan wiens invloed je je ontworsteld hebt wordt de tijd voor jou trager. Het is een effect dat men naar aanleiding van Einstein en zijn opvolgers al berekend heeft.

Iemand kan bij voorbeeld van hieruit naar de hondster gaan, naar Sirius en terug en kan dan misschien nog net de begrafenis van zijn achterkleinkinderen meemaken. Met andere woorden de persoonlijke tijd en ook de lichaamstijd is veel trager geworden. Dat hangt dus samen met de verschillende ratio's tussen massa's, veldsterkte en beweging. Massa wordt oneindig sneller als je lichtsnelheid bereikt. Het is natuurlijk onzin, die massa blijft zichzelf gelijk. Maar ten aanzien van de massa, die zich normaal beweegt ontstaat wel verschuivings aspect. Daarom zal het geheel van alle baanpunten bijna gelijktijdig zijn. En dan kun je je voorstellen dat iemand met een enorme snelheid van hier naar Sirius of ergens anders naar toegaat en daarbij een enorme snelheid zou halen, misschien iets overschrijden en wat zou het gevolg zijn? Hier ligt de aarde, daar ligt Sirius, je ziet ze allebei tegelijk.

Nu zult u begrijpen dat dit gewoon de meer fysieke verschijnselen zijn. Maar we hebben ook nog een psychisch mechanisme en de psyche heeft weer haar eigen tijdsmodule, haar eigen beseefsmogelijkheid. Voor een denkend

wezen wordt de maximale tijd en de minimale tijd bepaald door reactie en de realisatie snelheid. Op het ogenblik dat u alles gelijk ziet, staat de tijd bijna stil. Dan is tijd niet meer leefbaar. Pas wanneer er indrukken komen, kan de tijd dus weer beleefd worden. Een aardig proefje wat men daarmee heeft genomen is iemand in een totaal donkere en totaal geluidsdichte kamer brengen en hem daarin een uur laten. Die persoon had het idee dat hij vergeten was en er drie dagen in doorgebracht had. Omdat er geen enkele indruk was, hij was alleen bezig met: ik kom er dadelijk uit maar dat dadelijk kwam niet en steeds als hij zich dit opnieuw realiseerde, dacht hij dat er nu weer tijd verstreken was. Als je geest bent, zie je tijd natuurlijk anders dan een mens. Bij ons bestaat eigenlijk de hele wereld uit je gedachten. Op het ogenblik dat er in die gedachten niets meer verandert ontstaat een soort gelijkblijvendheid als bij die man in die geluidsdichte kamer. Je weet wel dat alle dingen er zijn, maar ze veranderen niet. Je wacht op een verandering. We noemen dat wel vaak spleen omdat het voor een ander een soort verstarring van de persoon is. Dit zijn overigens vaak dingen, die vooraf gaan aan een incarnatie uit zeg maar zomerlandsfeer en weer mee wil spelen. Je hebt eenvoudig geen meetbaarheid meer bij de hand, er zijn geen indrukken meer en daarom is er geen tijdsbesef. Gelijkzeitig blijf je één bepaalde verwachting herhalen en die herhaling wordt de enige steeds veranderende factor. Daardoor tellen die momenten nog en dat bepaalt je persoonlijke tijd. U kunt dan begrijpen dat de tijd enorm lang kan lijken of misschien enorm kort. De veranderingen buiten je hebben geen invloed.

De eerste dagen, dat je in zo'n donkere kamer zit, werkt nog een soort herinnerings systeem, je gaat op een bepaalde tijd slapen en je wordt op een bepaalde tijd wakker en hebt op bepaalde ogenblikken eetlust. Het eigenaardige is dat na enige dagen zoiets gaat verschuiven. Wanneer we rekening houden alleen al met de ontregeling die al ontstaan was na één uur absoluut vrij zijn van elke invloed van buiten dan moeten we aannemen dat die verschuiving zo enorm kan worden ook voor een mens, dat van enig ritme dat met zon en maan te maken heeft dan ook geen sprake meer is tenzij de lichamelijke processen die door wentelingen om de zon en vooral de omloop van de maan wel bepaald worden voor mensen.

Nu gaan we eens kijken wat tijd dan ook nog zou kunnen zijn. Hebt u wel eens gehoord van de spiraal van de tijd of van de spiraal van de incarnaties? Ja goed dan hoef ik daar niet over uit te wijden namelijk. Wij zien dat voor ons een bepaald vast patroon bestaat. Binnen dit vaste patroon bewegen wij ons. Wij krijgen voortdurend andere impulsen te verwerken. Dit is ons proces van leven vanuit het geestelijk standpunt. Nu blijkt dat er een soort omloop vanuit dat rechte punt bestaat, dat ik dan het beste uitdruk als een soort cirkelgang. Het eigenaardige is dat wanneer we één cirkelgang gemaakt hebben en terug zijn bij de volgende indruk, we een soort scholing hebben doorgemaakt. We hebben ervaringen, onze reactie is enigszins gewijzigd. Wij nemen dan heel rustig weer die volgende ervaringen op, maar elke keer door een soort herinnering, door een emotionele ervaring, enzovoort. reageren wij snel. Daarom zegt men dat je te maken hebt met een incarnatie spiraal. Terwijl we dan aannemen dat het leven buiten begint en dan in cirkels gaat en steeds sneller, sneller, sneller zich naar het middelpunt beweegt. Altijd weer kun je lijnen trekken waarop vergelijkbare belevingen ontstaan omdat er een gelijke invloed heerst op die punten van bestaan. Als je zover bent dat je dat ook nog kunt accepteren dan zeg je tijd is dus ook nog een persoonlijke erkenning van het eigen ik. Als dat het geval is dan hebben we niet alleen maar te maken met allerlei invloeden, nee we hebben te maken met een opeenvolgende realisatie tot dingen die we zelf zijn te maken. Dat

houdt in, dat wat wij menselijk de levenslijn noemen, in wezen een geheel is. een overzienbaar geheel. Het is namelijk een vaststaande reeks van invloeden die doorlopen worden met een vaststaande reeks van grootse mogelijkheden. Dan heb je een helderzien in de tijd. "Ik zie den Uil aftreden en nu zie ik een andere figuur op de voorgrond komen, die niet met de grote partijen verbonden is. Een tamelijk jonge vent en die maakt het. Bij de volgende verkiezingen is hij al minister." Nu zult u zeggen dat is onzin! Nee, helemaal niet. Wanneer degeen die waarneemt in dat proces zit of een inductor heeft waaruit hij als het ware de afstemming kan aflezen die betrekking heeft op een andere persoon dan overziet hij die reeks van grootste waarschijnlijkheid. Maar hij kan haar niet geheel beseffen, daarvoor is het menselijk besef niet geschikt. Wat doet hij dus, hij neemt een deel waar. Als hij zich nu misschien twee of drie punten kan herinneren van die waarnemingen dan zegt hij dat daar een samenhang moet zijn. Hij vertelt dan een verhaal waarvan alleen die drie punten waar zijn. Om u een leuk voorbeeld te geven, het is hier in de buurt op de Veluwe gebeurd, daar zei op een gegeven ogenblik een helderziende vrouw dat zij in mei '43 de Duitsers wagtrekken en dan is het dus vrede! Inderdaad, de Duitsers die daar lagen werden opgeroepen en naar andere fronten verplaatst. De oorlog was nog lang niet afgelopen, de oorlog kwam nog. Kijk, daar heb je de verkeerde conclusie. Een mens is gewend te denken in wat hij noemt logische processen, waarbij alles in een soort ketting van gebeuren moet liggen. Oorzaak en gevolg, gevolg en oorzaak, en zo voort. Als je één schakel hebt, weet je niet hoe die schakel op die plaats is gekomen en dan wordt het erg moeilijk om de samenhang te vinden. En wat doe je dan? Je zegt dit heb ik, dit kan ik, dan moet oorzaak en gevolg dus dat en dat doen, anders kom ik daar niet terecht. De tijd heeft dat dus niet.

Wij spreken allemaal wel eens over de eeuwigheid. Weet u wat de eeuwigheid is? De eeuwigheid wordt dan meestal voorgesteld als een soort eindeloze tijd. Als de hele aarde van ijzer zou zijn en elke duizend jaar komt er een musje en dat gaat er even op zitten dan is, wanneer de hele aarde daardoor versleten is één seconde van de eeuwigheid voorbij. Hebt u het wel eens gehoord? Wat ze niet willen begrijpen is, dat menselijk gezien je die eeuwigheid veel beter uit kunt drukken als gelijktijdigheid. Eeuwigheid is eenvoudig het ophouden van de verschillen in besef en bewustzijn, omdat er één gemeenschappelijk besef bestaat. Er is geen verandering in optreden maar waarin wél een voortdurend erkennen, een absorptie plaats vindt. Op dat ogenblik is er geen tijd meer en is alles wat mensen in tijd rangschikken, gelijktijdig aanwezig.

+ Dus als de beweging ophoudt.

- Dat is een beetje moeilijk te zeggen. Natuurlijk, er komt een ogenblik in het Al, dat alle beweging ophoudt. Dan is er niets meer dat wil zeggen het is er wel, maar het is niet meer gemanifesteerd. Maar dat heeft hier eigenlijk weinig mee te maken, want dat is materieel. Maar wanneer u alle dingen gelijktijdig kunt weten en uw eigen weten onderzoekt is er dan nog tijd of is er geen tijd.

+ Lang en onverstaanbaar verhaal.

- Dit is uw sekwentie van tijd. En wanneer u nu reëel zoudt zijn met uw voorbeeld dan zoudt u zeggen en dat is elk jaar zo, dus de tijd wordt bepaald door het ogenblik dat de bomen bloeien, alleen uw kalender is het er niet mee eens. U hebt hier een groei- en een vervalproces te zien gegeven. Maar die zijn niet gebonden aan uw kalender. Vroeger was er iemand die zei dat het nu lente was en dan moest de kachel uit en dan zat iedereen met een bontjas aan. Ik wil maar zeggen! Hier hebben we dus weer te maken met een ander verschijnsel dat we dan ook tijd noemen, maar het is onze persoonlijke constatering. En als u nu buiten de tijd zoudt staan

en u ziet een kastanje, wat ziet u dan? De kastanje, de bloeiende boom, de vervallen boom tot het brandhout toe als één begrip. Dat is menselijk niet te overzien.

+ Ik vraag me af of je binnen of buiten de tijd staat nu. Ik heb wel eens gehoord dat je meerdere levens tegelijk zou leven.

- Ja, ik neem aan dat u het niet over bigamie en dergelijke hebt.

+ Nee, ik bedoel meerdere incarnaties tegelijk.

- In wezen zijn ze tegelijk. Dat is volkomen waar. Wanneer je buiten de tijd staat namelijk zijn alle vormen waarin je jezelf leert kennen, gelijktijdig aanwezig en kan het bewustzijn wisselen van de ene plaats naar de andere zonder dat daar een tijdsverloop of zelfs maar een tijdservaren mee verbonden is. Dat is volledig juist. Wij zitten nog steeds in die spiraal waar we het over gehad hebben. Die spiraal geeft ons ervaren aan. Het is niet een werkelijke tijd, het is ons ervaren. Dat wil zeggen dat het geheel van ons beleven bepaald wordt door onze persoonlijke tijd. Dat is geen absolute waarde. Zolang wij niet in staat zijn om deze persoonlijke opeenvolgende erkenningen af te zien en gelijktijdig alles te overzien, zullen we dus wat ons betreft in de tijd leven. Maar wanneer u herinneringen ophaalt, dan springt u van...tja, laat eens kijken, was dat niet in 1928, we zijn toen nog op de schaats geweest, toen heb ik Jaap leren kennen, die heb ik in '42 nog terug gezien....Allemaal tegelijk, het is een associatie-spel geworden. Buiten de tijd staan dat is je alles gelijktijdig herinneren en uit de herinneringen de elementen voortdurend hergroeperen op grond van je eigen gerichte belangstelling van het ogenblik. Kunt u het volgen?

We hebben het over iets, u wilde praten over het geheim van de tijd en de geheimen van de tijd zijn juist die dingen die wel bestaan en die volkomen reëel zijn, maar die buiten de preconceptie van de mens vallen. De mens heeft een bepaalde denkkrimp, besefkrimp. Hij is niet ingesteld op geestelijk ervaren. Nee, als hij geestelijk ervaart dan zet hij het om in hersenimpulsen en brengt het dan pas tot een stoffelijke bewustwijze terug. Het resultaat is dat voor die mensen dus die tijd wel degelijk bestaat en dat hij zich niet voor kan stellen, dat die tijd er niet is. U hebt hier hersens, maar als geest hebt u die niet. En wanneer u kijkt naar een computer dan zult u ontdekken dat die in een miljoenste seconde dezelfde herkenning doet, die u in een tiende doet. We hebben nog steeds tijd. Maar met andere woorden, een complexer geheel waarin energie een rol speelt, kan op een gegeven ogenblik praktisch tijdloos zijn. Zelfs op aarde kun je je dat voorstellen. Ga nu nog één stap verder en zeg: de uitwisseling is niet met tussenpozen maar een constante, die zich overal gelijktijdig uitdrukt ook wanneer een aflezing misschien op verschillende punten in tijd gezien, ruimte of in gebeuren verder uit elkaar liggen, plaats vindt.

Uw geleerden zijn mensen die uitgaan van hun zintuigen, instrumenten plus denkvermogen, realiseerbare waarnemingen die bij herhaling geconstrueerd kunnen worden tot een waarschijnlijkheidsverklaring, waarin alle waargenomen factoren gedekt zijn. Voeg aan hun waarnemingsvermogen iets toe en het klopt niet meer. Dat is de moeilijkheid. We zeggen het heelal is zus of het heelal is zo. Menselijk gezien zitten we op het ogenblik in een aarzelend Al. Op het punt van uitdijing, dat zal met een paar duizend jaar waarschijnlijk gebeurd zijn en dat gaat omzetten in een krimp. Het heeft te maken met een massa spanningen. Bewegingen namelijk, die niet zoals men denkt door de oorspronkelijke bewegings impuls alleen gecontinueerd wordt, maar krachtens het veld dat daardoor is ontstaan. Wordt het veld te ijl, dan kun je de beweging iets afremmen. Dat is op het ogenblik wel hier en daar het geval. Vandaar krijgen we weer bewegingsterugloop, tot het veld weer zijn normale sterkte heeft en dan krijg je weer die uitzetting. Dus dan hebben we niet te maken met een oneindig

zich uitbreiden, maar in feite met een ademend heelal, waarbij met elke adem een deel van de aanwezige energie wordt omgezet in energie van ander nivo, een ander dimensionaal stelsel, zodat bij elke ademhaling de hoeveelheid energie die overblijft, kleiner wordt en op een gegeven ogenblik ..... optreden. Er is geen energie meer. Wat er allemaal was, is er nog wel maar het manifesteert zich niet meer. Daardoor vloeit ook de laatste energie die er nog was over naar een ander heelal. Hierbij wordt dus een kritiek punt overschreden en een big bang plaats vindt, maar nu in een andere dimensie. Bijna is de wetenschap al zo ver, maar ze is nog niet zover dat ze kan zeggen ja, maar die dimensies zijn de scheidingen, die wij aanbrengen in een voor ons niet te overzien geheel.

Na een paar goede opmerkingen van één der aanwezigen vervolgt de spreker zijn uitleg. Ik ben blij dat u dat zegt, want dan wordt misschien ook aanvaardbaar dat ik heb gezegd dat wat voor mij al een zekerheid kan zijn wat voor u nog een aanvaardbare theorie is. Zo, nu moeten we nog proberen om verder iets te doen aan die tijd, anders hebben we geen tijd meer. En als we geen tijd meer hebben dan hebben we nog de eeuwigheid, maar anderen die de tijd nog wel hebben zijn dan met u niet meer tevreden.

Wanneer we het dus hebben over de geheimen van de tijd, dan hebben we het gewoon over de geheimen van processen. Processen die deels niet te be-grijpen zijn, deels ook onvoorstelbaar zijn. Zullen we een eenvoudig voor-beeld nemen? De comte de Saint Germain. Hij heeft zoveel eeuwen geleefd. Dat kan toch niet. Ja, dat kan wel. Want wat is veroudering? Veroudering is een proces dat ontstaat door toeneming der residuën in de cellen, waardoor de celvernieuwing vertraagt en bovendien de celfunctie wordt belemmerd. Op het ogenblik dat je dat omzettings- en het uitscheidings-proces honderd procent correct kunt maken heb je het eeuwige leven. Wan-neer we daarover bezig zijn, moeten we één ding goed in de gaten houden. Tijd is een benoeming van een reeks verschijnselen waarbij we door onder-linge overeenkomst tot een zodanige verdeling zijn gekomen, dat wij op grond daarvan een schijbaar gelijk tijdsverloop bezitten. Op persoon-lijke basis is dit niet reëel, ten aanzien van de natuurlijke processen is dit niet reëel, maar voor de mens schept het de mogelijkheid om op de klok te kijken en te zeggen hoe laat is het, verdraaid, ik moet dadelijk ophouden. Wanneer u zich dat gaat realiseren dan zegt u: mijn geest, niet gebonden aan al die conventies zal misschien wel tijd kennen, maar het zal een ander soort tijd zijn. Op het ogenblik dat wij toegeven dat er v vele soorten tijd bestaan, kunnen we hen alleen nog maar herleiden tot belevenis-sekwentie en een op één volging van belevenissen, het konstate-ren van veranderingen. Op het ogenblik dat we alle veranderingen gelijk-tijdig overzien, is er geen tijd. Er is alleen gelijktijdigheid. Daar wij deze stoffelijk niet kunnen constateren, moeten we dan van buiten de tijd de zaak weer in de tijd stellen. En dan komen wij tot prognoses. Zo'n prognose is nog altijd wat de tijdsduur betreft, twijfelachtig. Dat is erg moeilijk, zeker wanneer het niet in een zuiver persoonlijk verloop is, om te zeggen: dan en dan zal het gebeuren. Maar je kunt wel zeggen het is bijna onvermijdelijk dat het gebeurt en dan gebeurt het ook. Wan-neer u iets in de toekomst ziet, interpreteer het nu, constateer het. Hoe meer u probeert te verklaren, hoe meer u de toekomst en de waarheid vervalst. Wees niet bang voor de gebeurtenissen die in de tijd liggen of het nu geboorte, leven of dood is. Want deze dingen zijn alleen fasen van een geheel van ons werkelijk wezen. Het zijn ervaringen, het is niet het leven en levensproces van ons werkelijke ik-zelf. En dan ten laatste nog dit. Wanneer u daar nu een tijdje hebt nagedacht, dan denkt u een ge-given ogenblik: waar houd ik me mee bezig? Op het ogenblik dat u die vraag stelt, komt u de wijsheid nabij. Want deze vragen zijn theoretisch erg interessant en we kunnen er misschien een hele hoop dingen over zeg-gen, maar wanneer het om u gaat, moet u onthouden: al wat was, komt tesa-men in vandaag en al wat morgen zou kunnen zijn wordt uiteindelijk ook

vandaag reeds beleefd en geconstateerd. Het wordt alleen nog niet gerealiseerd. Wees daarom niet bang voor morgen, treur niet over gisteren, leef vandaag. Zo, we hebben nu het één en ander gezegd. Is er iemand die nog iets op zijn hart heeft, dan kan hij nu zijn gang gaan.

+ Licht, snelheid en tijd.

- Lichtsnelheid is iets wat meetbaar is naar menselijke waarden. Het is namelijk een vervallen en ontstaan van deeltjes, die op hun omgeving een bepaalde invloed hebben. Daarbij kunnen tussenliggende ruimten, wat licht betreft, oversprongen worden. Men heeft dat aangenomen, dat weet men niet. Men heeft aangenomen dat die snelheid een constante is, die overal gelijk is. Ook dit is niet juist. Ten laatste neemt men aan dat het licht zich in een rechte lijn beweegt, ook dit is niet juist, het beweegt zich in een gekromde baan. Alleen is die kromming niet constateerbaar op de afstand waarop de mens haar op het ogenblik kan meten.- Opmerking over de juistheid van Einsteins standpunt hierover.- Lichtsnelheid is een constante, die is aangenomen op grond van verschijnselen die binnen het zonnestelsel constateerbaar zijn. Dit houdt in dat wij op grond van de verhoudingen in een ..... uitmaken wat de verhoudingen zijn in de kosmos. Dat is natuurlijk dwaas. Maar lichtsnelheid en massa hebben in zoverre iets gemeen, dat massa bepalend is voor de snelheid van voltonen binnen de snelheid van de massa. Dat impliceert weer dat er een samenhang is tussen wat u lichtsnelheid noemt en massa. Wanneer u gaat kijken in een kosmische stofwolk bij voorbeeld dan blijkt de lichtsnelheid gereduceerd te zijn tot ongeveer zeventig procent van de normaal aangenomen constante. Het blijkt verder dat elektrische en magnetische snelheden zijn teruggebracht tot twintig procent. We kunnen op grond daarvan zeggen dat wij postuleren, wij stellen dat er een samenhang is tussen lichtsnelheid en massa. De massa blijft natuurlijk gelijk, ze wordt niet groter. Haar invloedssfeer en daardoor uitwisselingsfeer wordt groter en dan kunnen we vanuit het menselijk standpunt zeggen: op het ogenblik dat massa de lichtsnelheid bereikt, is haar massa ten aanzien van het geheel oneindig en zou in feite de hele kosmos omspannen.

+ Vraag over Stone-Henge.

- Het heeft met dit onderwerp eigenlijk niets te maken. Stonehenge was oorepronkelijk een sterfbaken. Het is daarna geworden een soort kalendarium, waarbij bovendien de kracht van de goden zeer manifest werden en daardoor de juiste rituelen voor een natuurlijk ritme met een voor de mens griezelig verloop konden worden bepaald. Overigens is het in deze tijd dat de zogenaamde derde of walring is opgeworpen. Het is in deze tijd ook dat de binnenste ring niet meer betreden mocht worden door anderen dan gewijden, priesters. Vóór die tijd was het algemeen toegankelijk.

+ Ik zou nog het volgende willen opmerken. Wat we hier nu allemaal besproken hebben, dat hebben wij al veertig jaar geleden ook besproken. (verhaal te lang om in zijn geheel over te nemen) spreker antwoordt: Ik geloof dat u één ding heel zuiver stelt: menselijke kunde, kennis en konstateren is een relatieve. Dus relativiseren in die zin, dat we van niets de vaststaandheid of de volkomenheid aannemen, maar van alles de betrekkelijkheid blijven beseffen. Wanneer we beseffen hoe betrekkelijk alles is, zullen we ook de betrekkelijkheid van het voor ons nu belangrijk beseffen en daardoor in staat zijn onze veranderingen te doorlopen met minder spanningen en met een gemakkelijker aanvaarding van alle veranderingen die er voor ons bewustzijn uit voort vloeien. En ik vind dat u dat heel aardig naar voren hebt gebracht, al zeg ik het een beetje anders dan u. Je zou het zo kunnen zeggen, dat er een aantal gebeurtenissen zijn waarbij een causaal effect niet beredeneerd kan worden. We stellen dus dat ze acausaal zijn, zonder te begrijpen dat ze in feite identiek zijn en alleen op verschillende punten voor ons gemanifesteerd zijn. Hebt u er genoeg van gehoord om er een tijdje over na te denken? U hebt alle tijd, u hebt namelijk de eeuwigheid. En wat u er nu niet van begrijpt, zal zo het

tot uw persoonlijkheid behoort, eens volledig door u begrepen worden. Goede avond, na de pauze kunt u vragen stellen, liefst schriftelijk. Ik dank u voor de intense concentratie vooral van sommigen op datgene wat ik probeer u duidelijk te maken.

Tweede deel.

+ Het schijnt vaker gebeurt te zijn dat men van een levend mens een hoopje as terugvond, zonder dat er verder brandrestanten gevonden werden.

- Ja, kijkt u wel eens naar griezelfilms? Dan kan ik me de vraag enigszins voorstellen. Het is heel eenvoudig. Een mens bestaat voor het grootste deel uit water. Er zijn wel mensen die trachten het door alcohol te vervangen, maar dat lukt ze niet. Een bepaalde samenhang wordt onderbroken, dan wordt dat water als het ware onttrokken, terwijl er nog cellen reageren, werkzaam zijn. De thermometer loopt dan op en wanneer een bepaald punt bereikt is gaan een deel van de stoffen chemisch reageren. Er ontstaat een temperatuur die op kan lopen tot ruim veertien honderd graden. Er zijn enkele mensen die dat bewust kunnen doen. Maar de meeste die het overkomt zijn zich er niet van bewust en de meesten die tot as zijn geworden, hebben dit aan anderen te danken.

+ Heeft dit iets met chacra's te maken?

- Nee, met chacra's heeft dit niets te maken. Wat zijn volgens u chacra's? Energiepunten. En waar bevinden die zich? Ze bevinden zich namelijk bij de knooppunten van het zenuwstelsel en wel op een zodanige wijze dat alle voertuigen van de mens en het geheel van de aura erbij betrokken is. En wanneer wij nu zeggen dat een chacrum ermee te maken kan hebben, dan zeg ik ja, natuurlijk! Als er kortsluiting is, dan heeft de elektrische centrale er ook mee te maken. Het proces wordt veroorzaakt door de kortsluiting en niet door de centrale. Een chacrum zou eventueel gebruikt kunnen worden en dan heb ik het speciaal over het voorhoofdchacrum om energie uit te stralen en die energie zou theoretisch in staat zijn om een mens in as te leggen. Inderdaad waar. Goedkope crematiemethode. Maar dat wordt praktisch niet gebruikt en wel om de volgende redenen. Degenen die zo bewust zijn dat ze het voorhoofdchacrum bewust en volledig beheersen en gebruiken, die zijn gelijktijdig bewust genoeg om een ander niet te deren, tenzij dit onvermijdelijk is. Zo hebben ze andere suggestieve krachten die even goed werken als verassen. Dus als iemand werkelijk verast wordt door een ingewijde is dat voor mij een verrassing.

+ Kunt u iets meer vertellen over het verschijnsel dat één persoon op verschillende plaatsen verschijnt op hetzelfde moment. Kun je als je iets van de toekomst in het heden waarneemt, nog die toekomst....

- In de eerste plaats, gelijktijdige aanwezigheid kan geschieden door een projectie van het etherisch dubbel, soms ook van een astraal dat later verdicht wordt. Bepaalde bewuste personen kunnen dit. De activiteit zal op één punt altijd het meest bewust zijn. Een voorbeeld: een kind zit in de klas naar buiten te verlangen, anderen zien dat kind buiten onder de bomen lopen. Dan is dat kind in die tweede vorm, die nu voor anderen kenbaar is, vollediger aanwezig dan in de klas. Wat geen wonder is als je de leerstof bekijkt. Een ander voorbeeld. Iemand zendt zijn dubbel uit. Hij is dan aanwezig, zij het in een soort coma, in trance. Op één plaats. Op een andere plaats optreden en daar bijzonder actief zijn, boodschappen doen en weet ik wat nog meer, hij kan ze alleen niet mee terug nemen. Zo, nu komt het tweede verhaal. Als je de toekomst waarneemt, neem je de grootste waarschijnlijkheid waar. Dat wil zeggen dat een toekomstbeeld wel onveranderlijk is, maar het is heel moeilijk om vast te stellen wat punten zijn en wat associatieve begrippen zijn. En u weet wat een associatief begrip is? Nee? Een stil vennootschap tussen veronderstellingen en feiten.

+ En waardoor verandert dat dan?

- Wanneer je dus een waarschijnlijkheid ziet, inclusief wat je er zelf bijmaakt en je probeert het te veranderen dan kun je dat toekomstbeeld meestal in details veranderen. Simpel voorbeeld: je ziet vooruit dat iemand komt aanlopen, er komt een auto aan bom! en daar gaat de ziekte-kostevereniging zich weer beklagen. U denkt ja, maar die ken ik en u loopt op een dag in die straat en u denkt die straat ken ik. Die auto komt er ook aan, u wil oversteken en u grijpt hem vast. De auto gaat voorbij. Hij was er wel. Wat is er dan gebeurd? Combinatie op één plaats van mens en dat bepaalde voertuig stond vast. De rest was een conclusie. Die conclusie hebt u dus ongedaan kunnen maken. Maar de gelijktijdige aanwezigheid niet. Voldoende?

+ Wilt u iets zeggen over die kernenergieramp in Rusland. Zijn daar stralingen afgekomen, die voor ons schadelijk zijn of niet?

- Natuurlijk zijn er een hoop schadelijke stralingen gekomen. Je wou precies weten hoe het in elkaar zat. Je moet je dit realiseren, op een gegeven ogenblik wordt er wat onderhoud gepleegd, men laat er wat vloeistof aflopen, want die zit er ook nog wel omheen. Op dat ogenblik zegt iemand functioneert dat nog en die schakelde dat op vol. Nu wordt een groot gedeelte van de koelingsvloeistof in het buizensysteem om de kern aangebracht en er zat maar een beetje in. Toen is er een soort brandstofexplosie geweest en daardoor liep alles weg. Dat wil zeggen dat gelijktijdig de mogelijkheid om de staven te verwijderen onbruikbaar was geworden en dat ze dus geen koelsysteem meer hadden. Die temperatuur loopt ontzettend snel op, wordt kritiek! Vóór ze kritiek was, ontstond er in de temperblokken, dat is grafiet in grote, gestapelde blokken, brand. De temperatuur werd steeds hoger, daardoor werd alle materiaal, lucht en dergelijke, stoom en tegelijk zwaar radio-actief vergiftigd. Toen werd die brand zo erg, dat de kern begon te smelten, de staven begonnen te dus te smelten en dat had nog heel gevaarlijk kunnen worden. Het begon al door de eerste ondergrond heen te branden. Toen is er op dat ogenblik door die brand veel radio activiteit in de hogere luchtlagen gekomen, die radio-actieve neerslag was in Polen en ook bij u nog een klein beetje en daarnaast ontstond dus een vrije uitstraling in de omgeving. En dát is die radio-actieve besmetting, die er nu nóg is. Door die totale klap en alles, was een tweede reactor eveneens onklaar geraakt, maar daar had men gelukkig het bedienings systeem nog in de hand en heeft men dus kans gezien om de staven te verwijderen zodat ze in de lucht hingen en ze laten we maar zeggen niet meer onderling konden reageren. Daarna heeft men die reactor volledig afgesloten en dan gebeurt er verder niets. Ondertussen brandde die eerste door. Wat moeten we doen, werd er gevraagd. Nat zand misschien? Dat is er niet voldoende, laten we er klei en gips inmengen. Met het idee dan komt er een mooie korst omheen en dan hebben we radio-actieve pastij. Dat is inderdaad gelukt, maar de radio-actieve uitstraling kon daardoor niet volledig gedempt worden. Ondertussen brandde de kern verder door, men had dat in de gaten en onder de reactor zit een groot waterreservoir dat als nood koelwater is bedoeld. Was het daarin terecht gekomen dan was er eerst een enorme stoom-explosie geweest en waarschijnlijk was daarmee de rest van de reactor ook de lucht in gegaan en dan was er een veel groter areaal giftig geweest. Dan hebben ze een paar mensen gevonden, twee ervan zijn al dood. Die dus kans hebben gezien om daar naar toe te tunnelen en dat water af te laten. Daardoor was er luchtisolatie gekomen, de onderværhitting was dus niet meer mogelijk er was onder enige koeling, zij het niet veel en afscherming en de zaak kon tot stilstand komen. Al is dat tot nu toe niet geneurd. Weliswaar is aan de buitenkant gemeten de temperatuur gedaald tot tweehonderd graden celsius, de eigenlijke temperatuur ligt nog rond de acht á negenhonderd graden. De kans dat de zaak verder doorbrandt is ~~betrekkelijk~~ klein omdat namelijk wanneer er een doorbraak komt in dat

onderste bekken, er een enorme koeling ontstaat. Er zal dan wel meer radio-activiteit in de omgeving vrijkomen en doorbranden tot waar het grondwater reikt wordt onmogelijk. Voldoende?

- Zal het niet ontploffen zodra het dicht bij de koeling van dat grongwater komt?

- Nee, want dat is lucht. Je krijgt dan alleen een nieuwe golf van radio-activiteit, maar die wordt door die aarde en wat ze er in hebben gegooid gedeeltelijk opgevangen. We krijgen dus een gefilterde straling, waarbij de meeste hardstralende deeltjes wel doordringen. Dan is er een areaal van tien tot vijftien kilometer dat nog eens extra vergiftigd is. Maar dat is al.

+ Tot hoever is het hier dan in Europa gevaarlijk geweest?

- De gemiddelde stralingsmetingen hier die liggen tussen de vijftig en de honderd milligen. De veilige grens volgens de moderne wetenschap ligt ongeveer op vijfhonderd. De veilige grens, zonder dat blijvende aantasting geschiedt zou eerder bij de zevenhonderd moeten liggen.

- Dat zegt u dus.

- Dat zeg ik ja. Uiteindelijk ben ik net zo ondeskundig als de lui die er deskundig over praten.

+ Maar hoe groot is dan de streek waar de mensen toch eigenlijk allemaal het hoekje om zullen gaan?

- Ja, als u dat neemt over een periode van een jaar, dan moeten we rekenen op ongeveer duizend slachtoffers. Neemt u een periode van ongeveer tien jaar dan kunt u met alle bijkomende zaken dan kunt u rekenen op tienduizend tot vijftienduizend slachtoffers. Niet alleen kanker, maar het zal wel in de eerste plaats botkanker zijn. Daarnaast doen zich wel andere aandoeningen en ook genetische afwijkingen voor. Maar ja dat is in een betrekkelijk klein gebied. Hoe klein? Wanneer u rond Tsernoby1 een straal van vijftig kilometer trekt dan hebt u ongeveer de cirkel waarin gevaar concreet aanwezig is.

En dat blijft aanwezig of trekt dat weer weg?

- Dat blijft wel een beetje aanwezig. Er zijn een aantal elementen bij, gelukkig niet in grote hoeveelheid. naar buiten gekomen met een halve leeftijd van meer dan duizend jaar maar de meesten hebben dus een half leven dat ligt tussen de week en de veertien maanden. Dat wil zeggen dat na veertien maanden een groot gedeelte van die stralende deeltjes hun werking al verloren hebben.

+ Hoe gaat dat nu met die brandweermannen die daar nog steeds bezig zijn?

- Dat ligt aan de dosis die je krijgt. Je hebt altijd een zekere radio activiteit. Als je buiten loopt is er ook straling. Kunt u ook met een Geigerteller gaan lopen en als dat ding op midi ingesteld is dan zegt dat ding pèpèpèpèpèpè, net een politicus. Laten we zeggen dat zo'n brandweerman lange tijd aan de straling is blootgesteld en hij bereikt een radio activiteit van vijfhonderd, dan is dat niet erg, maar dan mag hij niet terug naar dat gebied. Dan loopt dat wel met een sissertje af. Als hij over de vijftienhonderd komt dan is het erg dubieus geworden, dan krijgt hij de stralingsziekte.

+ En hoe gaat het dan als je in contact met zo iemand komt? Straalt hij zelf weer uit?

- Hij straalt zelf wel uit, maar nogal beperkt. 't Is net als bij een bandhorloge. Het uurwerk straalt, maar is het levensgevaarlijk? Welnee. Er zijn mensen die het vijftig jaar gedragen hebben, maar ze waren niet radio actief. Wat zeg ik, sommigen waren niet eens meer actief. Deze mensen krijgen natuurlijk wel iets meer, u had het zoeven over 500. Dat is ten opzichte van de volgende niet meer schadelijk. Het is namelijk zo dat de werkelijk zware deeltjes met lange levens worden opgenomen in het lichaam. Die blijven daar circuleren. De ademhaling kan bij een zeer zware besmetting inderdaad zoveel straling vrijmaken dat het schildje toch wel gaat kleuren. 't Is helemaal niet zo gevaarlijk. Het gevaar hier in Nederland bijvoorbeeld was helemaal niet aanwezig. Het enige is ja, als

u vijftig kilo spinazie had gegeten....! Dan was er een kans geweest dat u veel te veel straling naar binnen had gekregen en dan ook nog veel melk erbij had gedronken, waar overigens niets mankeerde, dan had u een concurrent van Popey kunnen zijn maar met een stralend uiterlijk.

+ Men is in Amsterdam bezig met actief jodium in bepaalde gevallen. Dat actief jodium wordt ingespoten en men is als de dood voor deze patiënten.

- Dat is niet reëel. Wanneer actief jodium wordt gebruikt zal de patiënt enige tijd stralend zijn. Het duurt niet zo lang, het is na een paar maanden voorbij. Dan is de straling al veel te ver gezakt. De hoeveelheden die ingespoten worden zijn zeer gering. Dat zijn zulke minimale hoeveelheden, als je daar bang voor bent dat vind ik tamelijk stom. Laat ik het heel voorzichtig zeggen. Een reactor kost wel een paar miljard en als je dat ding eenmaal hebt staan dan moet je dat bedrag kunnen amortiseren en dat wil zeggen dat die reactor een hoeveelheid stroom moet verkopen om de zoveel tijd. Dan zult u wel begrijpen dat niemand zin heeft om er failliet aan te gaan. En de meeste staatslieden zijn op het ogenblik al zo aan het bezuinigen dat ze er ook geen geld voor over hebben. En bovendien, als er dan eens wat zou gebeuren is dat dan heel zielig, ze hopen dat het niet gebeurt, maar het zou het werkeloosheidsprobleem ook voor een deel op kunnen lossen.

+ Hoe is het gesteld met die reactor in kalkar? Veiliger in ieder geval dan in Tsernoby1, dat kan ik u wel zeggen.

+ Dat is geen kunst.

- Voor de Rus kennelijk wel. Ik zou u zówillen zeggen, de risico factor van een kweekreactor is ongeveer driehonderd maal hoger dan van een simpele reactor. Ik bedoel het Canadese type. Het is toch genoeg gezegd? Maar u weet hoe dat gaat, nietwaar. Die Rus zei dat ook nog. Ja, wij hebben die voorzorgen niet getroffen, want zo'n ongeluk krijg je maar eens in de tienduizend jaar.

+ Dat die Russen niets gezegd hebben in het begin was dat misschien ook dat ze niet eens wisten dat het zo gevaarlijk was? Wat was de reden dat zij niets zeiden?

- Dat was een geloofskwestie. De onfeilbaarheid van Vadertje Staat. De superioriteit van de russische techniek. Die werden allebei plotseling in het hemd gezet. En al wordt het dan wel wat warmer in Rusland, sommigen voelden toch de koude rillingen onmiddellijk opkomen. Dus er is gezegd laten we eerst heel precies weten wat er aan de hand is en dan geven we het heel voorzichtig toe. Daar kwam bovendien bij dat het aantal toch in wezen mee verantwoordelijke personen, hooggeplaatst waren, goede relaties hadden met partijmensen en zo, weet je wel en ja, die wilden ook liever dat het opgeruimd werd en dat er niet te veel uitkwam. Want anders, politiek gezien en waarschijnlijk financieel gezien, ben je directeur van een fabriek en dan ineens kan je vloeren gaan vegen in een kolchose. Dus er was veel eigenbelang bij om het stil te houden. Dat ze onmiddellijk geëvacueerd hebben en wel binnen de vierentwintig uur. bewijst echter dat ze wisten dat het een zeer ernstige situatie was.

+ Helaas onverstaanbare vraag.

- Een mens, die zijn kennis wil vermeederen trekt conclusies op grond van de aanwezige gegevens. Met dien verstande, dat hij ze niet als bewezen waarheid maar slechts als werkhypothese gebruikt. Maar de grote ellende is dat je een werkhypothese probeert te vinden. alle feiten zoekt die haar aantonen, veel verwaarloost die haar misschien in twijfel zouden kunnen stellen en dan zeggen dat dit een wetenschappelijk bewezen feit is en dat is namelijk net niet waar. De wetenschap is dus opgebouwd uit mensen die geloven dat bepaalde methoden van denken en conclusies (de hunne) daarbij net zo dogmatisch hanteren over het algemeen om bepaalde religieuze groeperingen dat op rationele gronden doen. Op het ogenblik dat u uw veronderstelling bombardeert tot een zekerheid die niet verder onderzocht behoeft te worden en die uitgangsbasis moet zijn voor verdere onder-

zoekingen, dan hebt u inderdaad een vooroordeel.

+ Vraag over vernieuwingen ten opzichte van oude waarden etcetera.

- Mag ik u aan een bepaalde vraag herinneren? Het gaat over een bepaald boek over chemische reacties. In de eerste druk was een onjuistheid. In plaats van een 0,0 getal stond er een 0,000 getal. Weet u dat dit als een bewezen waarheid bijna vijfendertig jaar lang gehanteerd is, omdat niemand het nodig vond om het te controleren? Dat hebt u al eens eerder gehoord. Daarom breng ik u dit even in herinnering. Omdat men tegenwoordig systematisch werkt en dus niet persoonlijk werkt. Men gaat uit van systemen, van teams, van samenwerking. Op den duur ontstaat op het laatst een aanvaarding als onomstotelijk van het geheel van de thesen van de originator zonder dat deze gecontroleerd worden. En dat gebeurt meer en meer en dat heeft gevoerd onder andere tot bepaalde constructiefouten in Tsjernobyl. Daar waren ook constructiefouten gemaakt. Foute berekening van mantelsterkte en nog een paar dingen. Ik wil maar zeggen, daar zien we dus de praktische uitwerking die daar uit voort kan vloeien. Een ander voorbeeld. Op een gegeven ogenblik had men dus een bepaalde theorie over titaan-aluminium legeringen en men had er een nieuw vliegtuig mee ontworpen. En men had op alles gerekend behalve op één ding, dat men gebruik maakte van een moter, die bepaalde trillingen veroorzaakte, die kristallisatie veroorzaakten. Na een paar zeer geslaagde vluchten is het ding neergevallen omdat er een paar vleugels afbraken. Maar er bestond wel degelijk een kristallisatie theorie, die men toen terzijde heeft geschoven omdat men zei: als wij een legering aluminium-titaan gebruiken zijn al die dingen die we ten aanzien van brons, koper, ijzer gebruiken, niet van kracht, maar er is niet gezegd wat zou er gebeuren als het dan ook geldt? En dat is nu juist de fout. Wetenschap, die werkelijk wetenschappelijk is, kan zich, gezien haar grondstellingen niet permitteren om menselijk te reageren.

+ In de piramide van cheops daar zijn een paar kamers ontdekt

- Er zijn in die steenmassa een aantal kamers aanwezig. De kamers die van belang zouden zijn en nog steeds niet gevonden, bevinden zich in de voeten van de sfinx. Die zijn belangrijk en die zijn inderdaad nog steeds niet gevonden. Daarin bevinden zich een aantal instrumenten, die door begraving in woestijnzand een lange tijd dus redelijk goed geconserveerd zijn en op de wetenschappelijke of moet ik zeggen magische, dat is bijna hetzelfde magie en wetenschap. Protest vanuit de zaal. Ja, magie is een wetenschap, die wetten aanneemt, die de wetenschap nog ontkent. Wij werken anders. Wij kijken naar het resultaat en de verklaring die wij aan nemen die houden we zolang vast als wij het resultaat kunnen gebruiken. Als we op een gegeven moment ontdekken dat het niet meer werkt, dan zoeken we naar een andere verklaring, daardoor een andere benadering, zodat we het resultaat kunnen behouden.

In antwoord op een vraag zegt spreker: U bent gelijktijdig miljarden jaren weg en en op dezelfde plaats, waar je altijd geweest bent. Omdat je je bevindt in een andere structuur van zijn en in een totaal andere toestand. Waarbij dus al het vorige wegvalt, zelfs als je menselijk gezien, ter plaatse zou blijven. Om het heel eenvoudig te zeggen, misschien dat de A 14 uit de geestelijke wereld recht door uw badkamer loopt. En u wordt nooit overreden. Met andere woorden het zijn zulke verschillende dingen uit het zonnestelsel of rond de wereld, zelfs zweven kun je eigenlijk niet zeggen. Je zweeft niet. Denkbeeld is gelijk aan aanwezigheid. Zodat er geen tussenliggende afstand bestaat.

+ Dat veld, waar zo vaak over gepraat wordt, wat is dat eigenlijk?

- Dat bestaat uit een structuur, die niet materieel is en kan gebruikt worden om een zeer fijne materiele tussenlaag, die wij stratosfeer noemen, zodanig op te laden of te beïnvloeden dat er verschijnselen ontstaan of dat wij vanuit de laagste geestelijke sfeer contact kunnen ma-

ken met bepaalde stromingen, uitstromingen van een mens en daar ons in kunnen manifesteren.

+ Dan ben je dus in de buurt van die aarde. Kun je daar dan ook naar toe gaan? U bent ook weer hier.

- Meestal wel. Je kunt ergens anders ook naar toe. Ik in mijn tijd, ik ging altijd naar de volkskoffiehuizen of de kleine cafeetjes, u weet wel in de voorkamer, achter moeder aan de was en dan werd er bier geschonken. In ieder geval, ik heb heel vaak geroepen: Meer! als ik geld had. Het is toch heel duidelijk dat als je altijd in die dingen komt je ook in een burger koffiehuis zou binnen kunnen gaan, maar dat doe je toch niet, daar voel je je niet thuis. Dan zou je eerst jezelf moeten veranderen om daar in te passen en zo is het met die andere wereld ook. U moet maar denken, het is zoiets als een videoverbinding. U zit bij wijze van spreke helemaal aan de andere kant van het melkwegstelsel en u zet uw geestelijke laserstraal op een soort sateliet, die valt op aarde neer en dan is het net of je er zelf bent, want op het ogenblik dat je dat denkt, ben je er. Moeilijk, hè. Wacht maar tot je aan onze kant komt, dan is het veel makkelijker. Ja, voor mij hoeft je geen haast te maken, hoor.

+ Vraag over aardbevingen.

- Dat is heel eenvoudig. Er ontstaan altijd weer zodanige spanningen tussen verschillende aardschorsen op de breekpunten, dat de daar aanwezige wrijving te hoog wordt. Wanneer dan toch een compenserende drift intreedt, ontstaan er dus allerlei aardbevingen, zeebevingen, vulcanisme van verschillende aard, etcetera. Dus dat is gewoon een spanning, die in de aarde bestaat. Die spanning is opgebouwd in bijna een eeuw. De laatste grote ontladingen liggen namelijk tussen 1890 en 1910. En als u gaat kijken, zult u zien dat er toen ook overal van die dingen waren. Gemiddeld komt dat eens per honderd à honderdvijftig jaar voor. U zit dus nu in een aanloop correctie periode en u kunt rekenen, al zal het geen Krakatou worden, dat u toch soortgelijke verschijnselen, misschien minder erg maar toch soortgelijk, zult gaan zien om deze tijd.

+ In wat voor een kleur leven we op het ogenblik?

- Ja, ik hoop niet dat u er conclusies aan verbindt, nog al wat rood. Maar dat is niet zo erg, want over een dag of tien kunt u weer een blauwtje lopen, dan is het namelijk blauw. Als ik het zo bekijk dan is het niet zo gek. Voorlopig geen zorg. Erger dan het is kan het niet worden. Je zou het alleen kunnen merken.

+ Wat voor kabinet krijgen we?

- Ik denk een compromis tussen .....

Slotwoord graag drie woorden. Een micro zonnestelsel, het leven zelf misschien, bezeten door een kracht van God, die ik beseft, ik dien,..... een atoom. Wie zegt u dat de droom van leven niet tot electron voort bestaat wie zegt u dat totaal van leven niet veel meer is dan werkelijkheid en dat de moeite die u zich zult geven om te beseffen hoe de tijd het zijn ~~aan~~ te samen gerijd moet worden en het eidelijk ontaardt in een reeks het voorhoofd wel bekledende woorden waardoor het leven zelve toch aan u is ontgaan Dan als wij werkelijk leven en in het ik het Licht ontstaat dat in dit licht ons ware streven beseft wordt als een werkelijkheid dan leven wij het ware leven dat werkt ook buiten ruimte en tijd. Dan is de moeite snel vergeten drijven wij in werkelijkheid en leven wij totaal ons leven in een beseft van heden zonder tijd. Dan wordt het al te saam ge weven en spreek ik niet meer van atoom, voor mij de schijn van sterven niet meer een nachtmerrie en droom, dan voel ik in mijzelve 't Licht dat tot mij zegt Ik, die al ben bewees, ik ben met u door alle tijd, de tijd zal al vergaan. Gij zult in en met mij steeds en grenzeloos ook voortbestaan. Dan zeg ik, die eeuwigheid ervaren en erkennen is alle moeite waard de al besteedde tijd en levens doorgebracht, atomen zelfs gegeest, want

slechts door al dat ik beleef, beseft ik, wat ik ben geweest en wat ik kan zijn en wat het Licht, het Licht dat in mij voortbestaat aan werkelijkheid betekent zelfs voor beperkt beseft, dat het Licht soms ondergaat.

H E T S C H O N E W O O R D

Een micro-zonnestelsel, het leven zelf misschien
 Bezeten door een kracht van God, die ik beseft, ik dien
 een atoom. Wie zegt u dat de droom van leven niet tot electron voortbestaat.
 Wie zegt u dat totaal van leven niet veel meer is dan werkelijkheid
 En dat de moeite die u zich zult geven om te beseffen hoe de tijd het zijn
 en alles te samen gerijdt moet worden en het eindelijk ontaardt in een reeks
 het voorhoofd wel bekleedende woorden, waardoor het leven zelve toch aan u is
 ontgaan

Dan, als wij werkelijk leven en in het ik het Licht ontstaat
 Dat in dit Licht ons ware streven beseft wordt als een werkelijkheid
 En leven wij het ware leven, dat werkt ook buiten ruimte en tijd.
 Dan is de moeite snel vergeten en drijven wij in werkelijkheid
 En leven wij totaal ons leven in een beseft van heden zonder tijd.
 Dan wordt het al te saam geweven en spreek ik niet meer van atoom
 Voor mij de schijn van sterven niet meer een nachtmerrie en droom.
 Dan voel ik in mijzelve 't Licht dat tot mij zegt
 Ik, die al ben. bewees, Ik ben met u door alle tijd, de tijd zal al vergaan.
 Gij zult in en met mij steeds en grenzeloos voortbestaan.
 Dan zeg ik, die eeuwigheid ervaren en erkennen is alle moeite waard.
 De al besteedde tijd en levens doorgebracht, atomen zelfs gegeest
 Want slechts door al wat ik beleef, beseft ik wat ik ben geweest
 En wat ik kan zijn en wat het Licht, dat in mij voortbestaat aan werkelijkheid
 betekent
 Zelfs voor 't beperkt beseft, dat het Licht soms ondergaat.

